Maestrul Ionel Voineag, sărbătorit la Opera bucureştenă

(Grigore Constantinescu – 31 octombrie 2010)

Personalităţile autentice care, prin valoare indiscutabilă sau calităţi reale, pot servi oamenilor drept pildă, sunt considerate, de unii dintre noi, adevărate **modele** demne de urmat. Putem întâlni astfel de existenţe – simbol în toate domeniile de activitate, iar cei care încearcă şi, uneori, chiar reuşesc să urmeze exemplul lor au şansa, dar şi datoria morală, să ducă mai departe tradiţia **modelelor** respective.

Trăim, la nivel planetar dar şi naţional, un dramatic început de secol şi ne întrebăm, cu îngrijorare, dacă generaţiile care vin după noi vor înţelege cât de important este să ducă mai departe tradiţiile şi bogăţia culturală a pământului şi neamului românesc.

Iată gânduri cu care tenorul Ionel Voineag, profesor dr. al Universităţii Naţionale de Muzică din Bucureşti, îşi însoţeşte discipolii pe drumul artei. La sărbătorirea împlinirii a şase decenii de viaţă, o vârstă ce se află la momentul omagiilor, Opera Naţională Bucureşti i-a dedicat un spectacol cu **Samson şi Dalila**. Un titlu ce face parte din repertoriul anilor de început ai carierei marelui nostru tenor, opera lui Saens-Saëns a văzut lumina rampei sub bagheta dirijorului Iurie Florea, în rolul titular fiind invitat un solist de prestigiu al actualităţii liricii contemporane, tenorul Marius Vlad Budoiu, muzician ce a beneficiat de–a lungul pregătirii sale artistice şi de îndrumările celui sărbătorit.

În ansamblul distribuţiei, reţinem din spectacol pe mezzo-soprana germană de origine română, Hermine May, baritonul Stefan Ignat, başii Pompei Hărăşteanu şi Mihnea Lamatic.

În calitate de prefaţator al evenimentului, am avut bucuria de a înţelege, prin aplauzele sălii, că publicul îşi iubeşte artiştii, iar astfel de aniversări confirmă stabilitatea în timp a valorilor liricii noastre. Pentru generaţiile ce urmează, vocile formate la clasa de canto a maestrului Ionel Voineag reprezintă asemenea certitudini.